

[Guldberg.]

vejs. Jeg tror, det bedste, man kan opnå, vil være at få bevillinger til en sådan Storebæltsforbindelse som en fast post på finansloven, dér, hvor man har nogle poster, som man skal kunne spare på, fordi der jo skal spares hvert år, og så er det rart at have nogle store poster stående, som man kan skære i. Jeg tror, det er det længste, man når med det indtil videre.

Det er derfor, jeg også er med i det forslag, fru Elsebeth Kock-Petersen har fremsat, og derfor vil jeg gerne føje det til — det fremgår i og for sig også af forslaget — at i stedet for at blive ved med at træffe beslutninger, som alligevel ikke kan føres ud i livet i praksis, kunne man da godt tage ud af den diskussion, der er om to forskellige tekniske muligheder, det, som er fælles, og som er overkommeligt, og som man kan komme i gang med. Så har man jo ikke bundet sig til hverken det ene eller det andet. I begge og i alle tilfælde skal jernbanetrafikken lægges over Halsskov-Knudshoved, og det er slet ikke noget helt lille anlægsarbejde, der skal til for at gøre det. Det skal gøres under alle omstændigheder, hvad enten man til sin tid, når man engang får råd til det, vil bygge tunnel/færge/biltogsløsningen eller broløsningen. Derfor ligger der efter min opfattelse noget helt anderledes konstruktivt i at sige: lad os så i erkendelse af, at man jo alligevel ikke kommer i gang med de store opgaver, hvis de er udelelige, gå om bord i en etapeløsning, lad os gå om bord i de anlægsarbejder, man kan overse at begynde med, og lad os samtidig konstatere, hvilket hverken er uaktuelt eller uinteressant, at selvfølgelig må man under alle omstændigheder holde færgefarten ved lige i den periode, der går, og enten vil man altså gøre det urealistisk med en fornemmelse af, at i morgen eller i overmorgen eller næste finansår vedtager man alligevel at bygge en bro, man aldrig ved hvor længe og hvordan man skal indrette, eller også indretter man en ordentlig rationel færgetrafik for en periode, som vi på forhånd ved ikke vil være helt kort uanset al god vilje, og så udnytter man den, indretter den på en rationel måde, og det kan gøres, efter alt hvad jeg har fået oplyst, væsentlig bedre og væsentlig billigere, og det kan altså i øjeblikket gøres ved netop at sætte nogle af de kræfter ind, som

der er brug for at få udnyttet på fornuftig måde i det danske samfund, altså få bygget nogle færger, som passer til de nye anlæg, som kan formindske overfartstiden og overfartsomkostningerne væsentligt, og lad os så ikke skændes videre hver eneste samling om, hvorvidt det skal være den ene eller den anden tekniske udførelse, men lad os vente med at tage stilling til det, til den tid kommer, hvor man kan se man skal gå videre med sagen.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Ordføreren for forslagsstillerne af forslag nr. LI, fru Elsebeth Kock-Petersen, har ordet.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Jeg vil først gerne takke for de positive bemærkninger, der var — der var ikke så meget at glæde sig over i den henseende — men jeg vil da gerne sige tak for det og tillade mig til en vis grad at udlægge den manglende stillingtagen fra et par af ordførernes side som dækkende det forhold, at man har forskellig opfattelse inden for de forskellige grupper.

Derudover vil jeg indledningsvis sige, at der fra såvel trafikministerens som hr. Søgaards side blev udtrykt forundring over dette forslag, men ellers synes jeg sådan set ikke, der i debatten er kommet så forfærdelig mange konkrete argumenter frem, som er til at tage på og argumentere over for.

Men jeg vil godt lige sige, at når dette forslag er blevet fremsat, er det ikke udtryk for et aggressivt anslag mod en fast forbindelse, det er ikke udtryk for et fordækt forsøg på at forhale en beslutningstagen. Det, der er tale om, er jo, at regeringen har ønsket en fornyet drøftelse af problematikken, og derfor må det være naturligt, at man i denne debat kan få alle synspunkter med.

I 1973 vedtoges det at bygge en bro, og efter det foreliggende finanslovsforslag regner man med, at den vil koste 5 mia kr. — det er ikke helt usandsynligt, at dette beløb vil blive noget højere. Men med vor nuværende økonomiske situation, og hvor der ikke er noget, der tilsiger en kraftig forbedring heraf i de næste par år, må man sige, at dette anlæg vil betyde en voldsom belastning af vores økonomiske forhold. Det er jo blevet oplyst, at vi ikke har nogen mulighed